

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
19. september 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-471/15	Sjelle Autogenbrug Kan dele fra udrangerede køretøjer, der af en momsregistreret autogenbrugsvirksomhed udtages af et køretøj med henblik på videresalg som reservedele, under de i sagen foreliggende omstændigheder anses som brugte genstande som omhandlet i artikel 311, stk. 1, nr. 1, i Rådets Direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet)?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	22.09.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
T-51/15	PAN Europe mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 24. november 2014 med journalnummer Ares (2014)3900631 (»den anfægtede afgørelse«), hvori Kommissionen for størstedelens vedkommende bekræftede sin afgørelse af 3. juni 2014 med journalnummer Ares (2014)2150615, hvori Kommissionen traf afgørelse vedrørende PAN Europe's anmodning om aktindsigt af 3. januar 2014 (registreret af Kommissionen den 6.1.2014), annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	20.09.16
C-592/14	European Federation for Cosmetic Ingredients I. Skal artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-	Miljøstyrelsen	Dom	21.09.16

	<p>Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter fortolkes således, at den forbyder markedsføringen på Fællesskabets marked af kosmetiske produkter med bestanddele eller en kombination af bestanddele, der har været genstand for forsøg med dyr, såfremt sådanne forsøg er udført uden for Den Europæiske Union med henblik på at opfylde tredjelandes lovgivnings- eller forskriftsmæssige betingelser for at markedsføre kosmetiske produkter med disse bestanddele i de pågældende lande? 2. Er svaret på spørgsmål 1) afhængigt af: a) om den sikkerhedsvurdering, der udføres i overensstemmelse med forordningens artikel 10 for at påvise, at det kosmetiske produkt er sikkert for menneskers sundhed, inden det gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked, indebærer anvendelse af oplysninger, der udledes af dyreforsøg udført uden for Den Europæiske Union. b) om tredjelandenes retsfor skrifter vedrører sikkerheden af kosmetiske produkter. c) om det på det tidspunkt, hvor forsøg med [udelades] en bestanddel på dyr blev udført uden for EU, med rimelighed kunne forventes, at en eller anden person på et eller andet stadium ville forsøge at bringe et kosmetisk produkt med den pågældende bestanddel i omsætning på Fællesskabets marked, og/eller d) nogen anden faktor, og i så fald hvilken faktor?</p>			
C-342/15	<p>Piringer</p> <p>1. Skal artikel 1, stk. 1, andet punktum, i Rådets direktiv 77/249/EØF om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at en medlemsstat kan bestemme, at [org. s. 2] bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, er undtaget fra advokaters fri udveksling af tjenesteydelser, og at udøvelsen af denne virksomhed er forbeholdt de offentlige notarer? 2. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse i registreringsstaten (Østrig), hvorefter det er forbeholdt offentlige notarer at foretage bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, hvilket indebærer, at en erklæring vedrørende en underskrifts ægthed, der er udstedt af en advokat, der er etableret i Den Tjekkiske Republik, i dennes hjemstedsstat, ikke anerkendes i registreringsstaten, selv om denne erklæring efter tjekkisk ret har retsvirkning som officiel bekræftelse, navnlig da a. spørgsmålet om anerkendelse af en erklæring vedrørende ægtheden af en underskrift på en tinglysningsanmodning i registreringsstaten, der er udstedt i Den Tjekkiske Republik af en advokat, som er etableret dér, vedrører en advokats indholdsmæssige udøvelse af en servicevirksomhed,</p>	Justitsministeriet	GA	21.09.16

	<p>som advokater, der er etableret i registreringsstaten, ikke kan udøve, og afslaget på anerkendelse af en sådan erklæring derfor ikke er omfattet af forbuddet mod restriktioner, eller b. et sådant forbehold er begrundet for at sikre lovligheden og retssikkerheden med hensyn til retsakter (dokumenter [org. s. 3] vedrørende retshandler) og dermed tjener tvingende almene hensyn og desuden er nødvendigt for at nå dette mål i registreringsstaten?</p>			
C-304/15	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland som følge af urigtig anvendelse af direktiv 2001/80/EC om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (1) for så vidt angår Aberthawkraftværket i Wales har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, sammenholdt med bilag VI, del A, til direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	Dom	21.09.16
C-599/14 P	<p>Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: Den appellerede dom ophæves. Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for denne appel, og appellanten frifindes.</p> <p>Sagsøgeren i de forenede sager T-208/11 og T-508/11 tilpligtes at betale Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.</p>	Udenrigsministeriet	GA	22.09.16
C-113/15	<p>Breitsamer und Ulrich</p> <p>Er portionspakninger med honning, som er [pakket] i en sekundær emballage, der indeholder samtlige mærkningselementer – inklusive angivelse af oprindelseslandet – og som ikke er bestemt til salg som sådanne portionspakninger enkeltvis til den endelige forbruger og til etableringer, et »færdigpakket levnedsmiddel« som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2000/13 samt artikel 2, stk. 2, litra e), i forordning nr. 1169/2011, som er omfattet af den tilhørende mærkningspligt, eller er [org. s. 3] sådanne portionspakninger med honning ikke mærkningspligtige færdigpakkede levnedsmidler, da de ikke udgør en salgsenhed? Vil spørgsmålet skulle besvares anderledes, hvis disse portionspakninger i etableringer ikke kun sælges i færdige retter, som betales samlet, men også sælges enkeltvis?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	22.09.16
Forenede sager C-14/15 og C-116/15	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Den foreliggende sag forenes med den sag, der er registreret med sagsnummer C-14/15 med henblik på retsforhandlingernes skriftlige og mundtlige del og på</p>	Udenrigsministeriet	Dom	22.09.16

	dommen. Rådets afgørelse 2014/911/EU af 4. december 2014 om elektronisk udveksling med Letland af fingeraftryksdata (1) annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-79/15 P	Hamas mod Rådet (appel) Rettens dom i sag T-400/10 annulleres. Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, som er genstand for denne appel og sagsøgeren i sag T-400/10 tilpligtes at betale de af Rådet afholdte omkostninger i første instans og i forbindelse med denne appel.	Udenrigsministeriet	GA	22.09.16
T-435/14	Tose'e Ta'avon Bank mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse, som omhandlet i bekendtgørelsen af 15. marts 2014, om at opretholde den sanktion, der er blevet pålagt sagsøgeren, annulleres. Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Det fastslås, at Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	22.09.16
C-324/15 P	Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA og Sitre Srl mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (appel) Påstande: Rettens dom i sag T-135/13 ophæves. Den anfægtede afgørelse annulleres, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationssøgsmål. Indstævnte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, herunder sagsomkostningerne ved Retten.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.09.16
C-323/15 P	Polynt SpA og Sitre Srl mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (appel) Påstande: Rettens dom i sag T-134/13 ophæves. Den anfægtede afgørelse annulleres, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellantens annulationssøgsmål. Indstævnte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, herunder sagsomkostningerne ved Retten.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.09.16
T-437/14	Det Forenede Kongerige mod Europa-Kommissionen Påstande: Ni punkter (nemlig det ottende, niende og tiende punkt på s. 51 og første til sjette punkt på s. 52) i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 4. april 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.09.16

	Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2014) 2008) (EUT L 104, s. 43) annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-298/15	Borta 1. Skal bestemmelserne i artikel 37, 38, 53 og 54 i direktiv 2004/17 forstås og fortolkes, enten samlet eller hver for sig (dog ikke begrænset til disse bestemmelser) således, at: (a) de er til hinder for en national regel, hvorefter hovedentreprisen som identificeret af den ordregivende myndighed i et tilfælde, hvor underentreprenører har fået til opgave at udføre en bygge- og anlægskontrakt, skal udføres af leverandøren? (b) de er til hinder for en ordning, der er fastsat i udbudsdokumenterne, hvor leverandørers faglige kapacitet kumuleres, således som specificeret af den ordregivende myndighed i de omtvistede udbudsbetingelser, der kræver, at den del, som udgør den relevante økonomiske aktørs (partner i en fælles aktivitet) faglige kapacitet, skal svare til den del af den specifikke entreprise, som denne faktisk skal udføre i henhold til den offentlige indkøbskontrakt?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	29.09.16
C-592/15	British Film Institute i. Er ordlyden af sjette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), navnlig ordene »visse kulturelle tjenesteydelser«, tilstrækkeligt klar og præcis til, at artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), har direkte virkning, således at levering af de kulturelle tjenesteydelser, der præsteres af offentligretlige organer eller andre kulturelle organer, som er anerkendt, såsom den indstævntes leveringer i den foreliggende sag, er fritaget, hvis der ikke foreligger nationale gennemførelsesbestemmelser? ii. Giver ordlyden af sjette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), navnlig ordene »visse kulturelle tjenesteydelser«, medlemsstaterne en skønmæssig beføjelse ved anvendelsen heraf ved hjælp af gennemførelsesbestemmelser og i givet fald hvilken skønmæssig beføjelse? iii. Gælder de samme konklusioner som ovenfor for artikel 132, stk. 1, litra n), i direktiv 2006/112?	Skatteministeriet	GA	29.09.16
C-572/15	Hoffmann-La Roche 1) Skal artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) fortolkes således, at gyldighedsperioden for et supplerende beskyttelsescertifikat, som er blevet udstedt efter national ret i en medlemsstat før dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union, og hvis gyldighedsperiode for et aktivt stof ifølge oplysningerne i certifikatet ville være længere end 15 år fra tidspunktet for meddelelsen af den første tilladelse til markedsføring i EU af et lægemiddel, som består af det pågældende aktive stof eller indeholder dette, afkortes? [org. s. 2] 2) Såfremt det første spørgsmål besvares	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	05.10.16

	<p>bekræftende: Er artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med de almindelige EUretlige principper om beskyttelse af erhvervede rettigheder, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p>			
C-430/15	<p>Tolley</p> <p>1. Er det med henblik på forordning nr. 1408/71 korrekt at klassificere plejedelen i Det Forenede Kongeriges underholdsydelse til handicappede som en invaliditetsydelse frem for en kontantydelse ved sygdom? 2. i) Ophører en person, der ikke længere er berettiget til Det Forenede Kongeriges underholdsydelse til handicappede som følge af lovgivningen i Det Forenede Kongerige, fordi den pågældende person er flyttet til en anden medlemsstat for at bosætte sig der, og som før denne flytning helt er ophørt med at have erhvervmæssig beskæftigelse, men fortsat er forsikret mod alderdom under Det Forenede Kongeriges sociale sikringsordning, med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning med henblik på artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1408/71? ii) Er en sådan person under alle omstændigheder fortsat omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning på baggrund af punkt 19, litra c), i Det Forenede Kongeriges bilag VI til forordningen? iii) Såfremt den pågældende er ophørt med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra f), er Det Forenede Kongerige så forpligtet til eller har det blot mulighed for i medfør af punkt 20 i bilag VI at lade bestemmelserne i afdeling III, kapitel 1 til forordningen finde anvendelse på hende? 3. i) Finder den vide definition af arbejdstager i [sag C-543/03, Dodl og Oberhollenzer] anvendelse med henblik på forordningens artikel 19 - 22, når en person helt er ophørt med at have erhvervmæssig beskæftigelse før den pågældende flyttede til en anden medlemsstat, uanset den sontring, der er anlagt i afdeling II, kapitel 1, mellem på [org. s. 14] den ene side arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og på den anden siden arbejdsløse personer? (ii) Såfremt denne definition finder anvendelse, er en sådan person da berettiget til at overføre ydelsen i henhold til artikel 19 eller artikel 22? Tager artikel 22, stk. 1, litra b), sigte på at forebygge, at en sagsøgers ret til plejedelen af DLA ophæves ved, at der i national ret stilles krav om bopæl ved flytning til en anden medlemsstats område?</p>	<p>Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Social- og Indenrigsministeriet Styrelsen for Arbejds- marked og Rekrut- tering</p>	GA	05.10.16
C-412/15	<p>TMD</p> <p>1. Skal momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra d), fortolkes således, at levering af blod fra mennesker også omfatter levering af blodplasma, som er</p>	SKAT	Dom	05.10.16

	<p>udvundet af blod fra mennesker? 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også for blodplasma, som ikke er beregnet direkte til behandlingsformål, men udelukkende til fremstilling af lægemidler? 3. Hvis andet spørgsmål besvares benægtende: Beror klassifikationen som blod alene på den valgte formålsbestemmelse eller også på den abstrakt mulige anvendelse af blodplasmaet?</p>			
C-326/15	<p>DNB Banka</p> <p>1) Kan der bestå en selvstændig gruppe af personer som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når medlemmerne af gruppen har hjemsted i forskellige medlemsstater i Den Europæiske Union, hvor den nævnte bestemmelse i direktivet er blevet gennemført med forskellige betingelser, som ikke er forenelige? 2) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når den afgiftspligtige person opfylder samtlige betingelser for at anvende fritagelsen i sin medlemsstat, men hvor denne bestemmelse i de nationale lovgivninger i de medlemsstater, hvor andre medlemmer af gruppen har hjemsted, er blevet gennemført med restriktioner, der begrænser afgiftspligtige personer fra andre medlemsstaters mulighed for at anvende den tilsvarende merværdiafgiftsfritagelse i deres egen medlemsstat? 3) Kan afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendes på nogle tjenesteydelser i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren, som skal betale merværdiafgift, har hjemsted, når tjenesteyderen, som skal betale merværdiafgift, i en anden medlemsstat har anvendt merværdiafgift på disse tjenesteydelser efter de almindelige regler, dvs. i den tro, at merværdiafgiften på disse tjenesteydelser i henhold til direktivets artikel 196 skulle betales i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren har hjemsted? 4) Skal begrebet »selvstændig gruppe af personer« som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), forstås som en særskilt juridisk person, hvis oprettelse er godtgjort ved en specifik aftale om stiftelse af den selvstændige gruppe af personer? Såfremt svaret på dette spørgsmål er, at den selvstændige gruppe af personer ikke skal anses for en særskilt enhed, skal begrebet selvstændig gruppe af personer da forstås som en gruppe af forbundne virksomheder, inden for hvilken der inden for rammerne af deres sædvanlige økonomiske virksomhed gensidigt leveres supportydelser med henblik på udøvelsen af deres erhvervsvirksomhed, og kan det forhold, at en sådan gruppe består, godtgøres med tjenesteydelseskontrakter eller via dokumentation for interne afregningspriser? 5) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende merværdiafgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når den afgiftspligtige person har anvendt et tillægsgebyr på transaktionerne i henhold til kravene i lovgivningen om direkte beskatning i den</p>	Skatteministeriet SKAT	GA	06.10.16

	<p>medlemsstat, hvor den afgiftspligtige har hjemsted? 6) Finder afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendelse på tjenesteydelser, der modtages fra tredjelande? Dvs. kan et medlem af en selvstændig gruppe af personer som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktivet, der inden for gruppen leverer ydelser til andre medlemmer af gruppen, være en afgiftspligtig person fra et tredjeland?</p>			
--	--	--	--	--